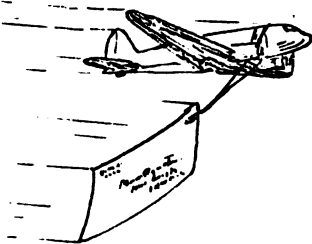

GRAD
PL
4375
VS4
1956
Vol. 2
Bjhr

Viết Chu

Niêu Ước, ngày 16/9/1953

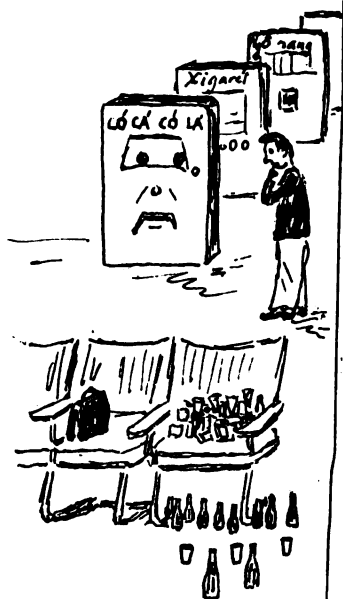
Chưa thấy Mẹ,

Lim thấy Mẹ tha lỗi cho con vì đến Mỹ đã hơn một tuần rồi nay con mới viết thư về thăm Thấy Mẹ.

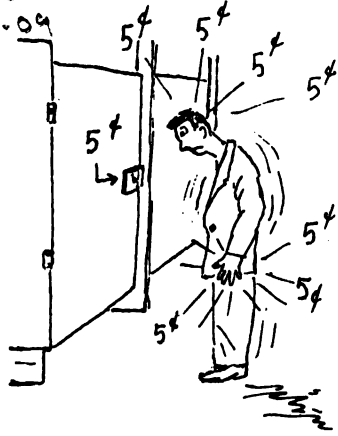
Ngày đầu tiên đặt chân lên đất này con có cảm tưởng như người bị lạc. Có nhiều thứ con không biết là gì vì ở bên ta không có; cũng có nhiều chữ Anh con không hiểu đúng nghĩa và nhiều chữ con nói ra mà chẳng ai hiểu cả.

Khi tới trường bay Niêu Ước, con thấy ở phòng đợi có nhiều cái tủ sắt to lắm. Con để ý xem mãi mới hiểu đó là những máy bán hàng. Chỉ việc bỏ tiền vào là hàng rơi ra. Con vội đi đợi tiền lẻ và đến mỗi máy mua thứ vài ba lần để hết tất cả mọi thứ: nước chanh, nước cam, kẹo, kem, thuốc lá, tem, và cả ngô rang nữa. Đến khi hết cả tiền thì con có hàng đóng chai lọ và các gói kẹo, ngô rang, thuốc lá, đậy trên ghế, không biết để làm gì. Mọi người đều nhìn con lấy làm lạ lắm.

Hết tiền rồi, con lại về ngồi đợi ở chỗ cũ. Con nhìn quanh phòng đợi và

GRAD
GIFT
SEAS1
02-11-09

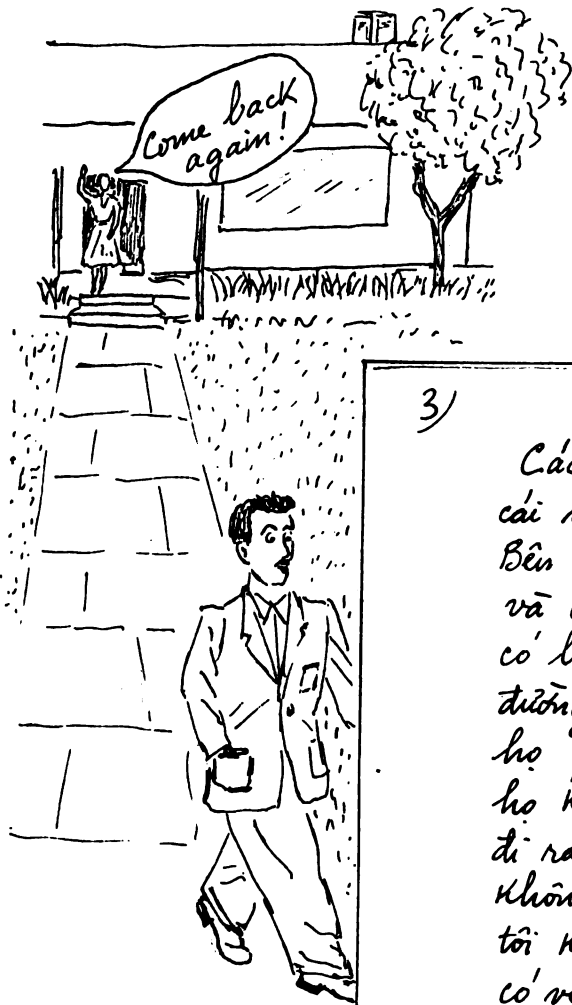
2)

thầy ở xa có chữ đề "PHÒNG NGHỈ" →.
 Trong thầy chữ "nghỉ" nên con cũng muốn
 nằm nghỉ vì thầy trong người hơi mệt.
 Con đi vào phòng đó nhưng không thấy
 chiếc giường nào cả. Trong phòng toàn là
 chậu rửa mặt và chường xi. Lúc đó thì
 con thấy cần phải đi sau thật. Những gian
 qua cửa chường xi nào cũng khoá. Nhìn
 kỹ thì thấy có chữ "BỎ NĂM XU VÀO." Con vội
 tìm hết các túi mà không còn đồng 5 xu nào.
 Con đành phải đi ra vậy.

Con đi bỏ ra phố. Vừa đi vừa nhìn
 quanh thì thấy một cái biển đỏ trước
 mắt có chữ thật to "ĐỪNG LẠI." Con sợ quá,
 vội đứng lại, suy nghĩ nửa thì ngã. Đứng
 nghiêm một lúc mà chẳng thấy ai đứng
 lại như con cả.

Đời lúc vắng người con rẽ sang một
 phố khác. Đi một lúc thì lại thấy một
 cái biển đề **MỘT CHIỀU** ngược lại phía con
 đang đi. Bối chết, cảnh sát bắt được
 thì nguy. Con không dám đi nữa, vội
 quay lại đi theo chiều mũi tên (←) chỉ.
 Đi một quãng, con trông thấy nhiều người
 cũng đi ngược như con trước. Chắc là
 họ không biết.

3)

Cách đây vài hôm, con đi qua một cái nhà ngoài cửa đề chữ "MỞ - VÀO ĐÂY." Bên cạnh lại có tờ giấy vẽ chữ thập + đỏ và có chữ "CHO HỘI HỒNG THẬP TỰ." Con nghĩ là có lẽ họ khám sức khỏe cho những người qua đường. Con bèn bước vào, sợ không vào thì họ phạt. Con đang sửa soạn cởi áo ra để họ khám thì có một cô, chắc là nữ khám hộ, đi ra hỏi con: "Bây giờ có thể giúp đỡ ông được không?" Con vội cởi áo và nói: "cảm ơn cô, tôi không ốm, tôi cởi áo lấy được." Cô ấy có vẻ không hiểu và con cũng chẳng hiểu tại sao cô ấy không hiểu.

Hôm qua, khi ăn cơm ở nhà người bạn xong rồi, con cảm ơn bà mẹ anh bạn, chào bà ấy và ra về. Ra đến cửa con quay lại chào thì bà ấy vẫy tay bảo "Chờ lại đây nữa nhé!" Đi được một quãng, con nghĩ là bà ấy bảo mình trở lại gia tiên cơm. Con quay lại gõ cửa và đưa gia tiên. Bà ấy không hiểu sao và con cũng không hiểu nữa.

Thở dài dài, xin phép Thầy Mẹ để cho con ngừng bút. Kính chúc Thầy Mẹ được vạn sự vinh an.

Tài bút - Con xin gửi lời Kính
thăm hai Bác Tham và
chú thím Long.

Kính bút,
Con *Chấn*